

Toril S. Kojan
billedkunstner

oppvokst i Oslo (1944)
holder til i Oslo

Kojans credo: Kunst er mat for sjelen.

Et styrt fargekaos er hennes utgangspunkt. Lag på lag med farger og spor, strukturer dannes og gjenkjennelige former opptrer. Hun henter fram et motiv hun bygger videre på. Det kan være en person, et dyr eller et ansikt som hun utvikler videre og setter inn i en sammenheng. I en komposisjon som fungerer.

Underbevisstheten lagrer opplevelser. Inntrykk som kan være glemt eller skjult dukker opp i de figurene hun henter fram i bildene. Selv om kunstneren sjøl ikke alltid vet hvor figurene kommer fra, lytter hun når de byr seg fram. Som i bildet Blåveispiken (nede til venstre). I dette bildet dukket først piken opp, kunstneren løftet henne fram. Deretter ble det en solfylt eng foran en skog. Piken fikk en liten bukett blomster mellom hendene. Kanskje henger dette sammen med en personlig historie med blomster fra da kunstneren sjøl var liten?

Først hadde jenta ikke solbriller på, men kunstneren klarte ikke å møte blikket hennes, så til slutt malte hun solbriller på henne. Den lille piken er også i dialog med en fugl, hva snakker de om?

Hennes konklusjon er klar: Hun lager bilder både for å formidle historier. Og for å holde seg frisk.

